

tion derovre til den Vej, og saa havde man altsaa haft et Tilfælde, hvor man havde vist: Dersom I ikke makker ret, hvis I forlanger for meget for jeres Jord, gaar vi til Rigsdagen, og saa faar vi Lov til at ekspropriere jeres Jord. Det havde virket akkurat lige saa godt.

Ordføreren (N. Frederiksen): Jeg tror, det ærede Medlem ved sine Udtalelser beviser, at han ser Spøgelser ved højlys Dag. Kommer man ud paa Landet og siger til de vedkommende: Hvis I ikke makker ret, gaar vi til Landbrugsministeren og foreslaar ham at fremsætte en Ekspropriationslov for dette ene Tilfælde, vil vedkommende svare: Det er ikke sikkert, at det kan gennemføres; i Rigsdagen er der et Par Partier, som har en forfærdelig Frygt for noget saadant — i dette Tilfælde er det heldigvis kun een eneste, som vil modsætte sig en saadan Lovs Gennemførelse —, saa kan vi se, hvorledes Forholdet bliver. Og imidlertid er Tiden forpasset. Jeg tror ikke, det ærede Medlem kan indgyde synderlig Frygt, naar han kommer til en genstridig og udbyttebegærlig Lodsejer og siger: Muligvis kan vi gennemføre en Ekspropriationslov i den danske Rigsdag. Det er et meget ringe Mittel.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Jeg skal anbefale de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—5 (se Tillæg A. Sp. 5893)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 om en ny Paragraf af et *Flertal* (Udvalget undtagen Korsgaard og Ulrich), tiltraadt af *Landbrugsministeren*, (se Tillæg B. Sp. 2444)
vedtoges med 67 Stemmer mod 11.

Ændringsforslag Nr. 2 om 3 nye Paragraffer af *Udvalget*, tiltraadt *Landbrugsministeren*,
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af og Ændring i midlertidig Lov Nr. 297 af 1. April 1919 om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4509; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2421).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Henningsen): Den nugældende Lov om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning m. v. har to Hovedbestemmelser. Den første gaar ud paa, at intet bestaaende Landbrug maa nedlægges, og den anden gaar ud paa, at ingen selvstændige matrikulerede Lødder maa adskilles fra bestaaende Landbrug, naar det samlede Hartkorn derved bringes ned under 1 Td. Hartkorn. Hvor Jordboniteten er af en saadan Beskaffenhed, at der skal 22 ha til 1 Td. Hartkorn, kan Landbruget dog nedbringes til ½ Td. Hartkorn, og hvor det kan godtgøres, at en Jordejendoms Tilliggende er over 3 ha boniteret Maal, kan et saadant Landbrug nedbringes til denne boniterede Størrelse. I Lovens § 3 er der nævnt en Del Tilfælde, hvor Landbrugsministeren bemyndiges til at fravige Lovens Bestemmelser, naar det gælder om at dele Jorden, dog under Forudsætning af at Kommunalbestyrelsen kan anbefale og vedtage en saadan Deling. Derimod findes der ikke i den nugældende Lov Regler, hvorefter Landbrugsministeren kan fravige Lovens Bestemmelser, hvor det gælder om at nedlægge bestaaende Landbrug, undtagen forsaavidt det drejer sig om Sammenlægning af ganske smaa Landbrug, Landbrug, der er saa smaa, at de efter at være sammenlagte ikke har et Areal af over 6 ha.

Det er dette Punkt, hvor Loven har voldt nogle Vanskeligheder, som er Skyld i, at Landbrugsministeren har foreslaaet en Ændring i den nugældende Lovs